

[Chr. Nielsen.]

ved. Hvad dette sidste angår, har jeg mine stille tvivl om, hvorvidt det overhovedet vil resultere i nogen forbedring for forsikringstagerne. I hvert fald er det ikke fastslået, at det eventuelt større udbytte, man ville få, overhovedet kommer forsikringstagerne tilgode.

Tilbage er der det, at når man som eneste begrundelse fremfører dette forhold, synes jeg, at man skylder os en forklaring på, hvorfor det nu er så nødvendigt at sikre selskaberne en større afkastning af deres kapital. Ser man på forholdene, som de er, viser det sig nemlig, at dette at have med forsikring at gøre i Danmark, slet ikke er nogen helt ringe forretning i dag. Ser man på forsikringsselskabernes udbytter for 1951, får man et ganske godt indtryk af, at disse selskaber så sandelig har forstået at trække til sig på en sådan måde, at de kan møde med store overskud. Det vil føre for vidt at nævne de forsikringsselskaber, der i denne forbindelse kan være tale om. Jeg vil nøjes med at nævne et enkelt selskab „Hafnia“, der hovedsagelig beskæftiger sig med livsforsikring. Dette selskab møder for 1951 med et regnskab, ifølge hvilket der — efter at de nødvendige henlæggelser i henhold til både den ene og den anden lov er foretaget — er et overskud på omtrent 6 mill. kr. Det synes dog at sige mig, at det ikke ligefrem er afkastningsevnen, det er galt med. Der må altså være andre motiver, som stikker under, når man nu absolut vil have disse lovændringer presset igennem.

Der er en anden ting i forbindelse med behandlingen af disse lovforslag, som jeg synes der må siges nogle ord om i dag. Når vi nu har fået at vide, at der er nedsat et teknisk udvalg til at undersøge, hvilke forandringer det kan være nødvendigt at foretage i lovene om livsforsikringsselskaber og pensionskasser, tror jeg dog, det vil være rigtigst, at man fra rigsdagen gør nogle bemærkninger om forsikringsvirksomhed i det hele taget.

Det er jo sådan, at der hos store dele af befolkningen i og for sig er en indgroet uvilje imod den måde, hvorpå forsikringsvirksomhed finder sted i Danmark. Jeg tror, at det var fuldtud korrekt, når et politisk parti i 1945 i en partiudtalelse tog dette spørgsmål op og her udtrykte det

på følgende måde — jeg beder formanden om tilladelse til et citat —:

„To omstændigheder nødvendiggør, at hele forsikringsspørgsmålet tages op til offentlig behandling. Den ene er, at alle hidtidige undersøgelser synes at godtgøre, at en rationalisering af forsikringsvirksomheden vil kunne medføre en betydelig sænkning af de „præmier“, de forsikrede betaler. Den anden er, at de private forsikringsselskaber tilsammen bestyrer en kapital på ca. 2 milliarder kroner, som det er ønskeligt, at det offentlige får større kontrol med.“

Derefter fortsætter man med en mere detaljeret udformning for livsforsikringsselskabernes vedkommende, idet man fastslår, at det er det forsikringsområde, hvor mangel på rationalisering træder tydeligst frem, og endelig ud fra disse betragtninger fastslår man, at man anser det for nødvendigt at opnå en rationalisering af al livsforsikring, således at den koncessioneres af staten og enten overlades til en statsvirksomhed, eller, hvis det er nødvendigt for at sikre en ønskelig tilpasningsevne overfor individuelle behov, til to virksomheder, hvoraf den ene er statslig, den anden kooperativ — under kontrol af staten og repræsentanter for de forsikrede i forening.

Jeg tror, at det, der her blev udtrykt netop i 1945, i dag, 7 år efter, er fuldt så aktuelt, og jeg henstiller i hvert fald til det parti, som tidligere har udtalt sig i henhold til det her citerede, at det har opmærksomheden henvendt på dette forhold, så at man ikke blot afviser de ændringer, som er foreslået af ministeren, men at man samtidig gør sin indflydelse gældende, så at vi gennem det tekniske udvalg, der er nedsat, virkelig kan få ændringer frem, som er tidssvarende, og som svarer til forsikringstageres interesser.

Jeg skylder naturligvis tinget at gøre opmærksom på, at det er „Fremtidens Danmark“, jeg har refereret til!

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Da det er bebudet, at de to lovforslag vil blive henvist til behandling i et udvalg, kan jeg formentlig nøjes med ganske kort at omtale en del af de spørgsmål, som har været fremme, idet jeg går ud fra, at man i udvalget får lejlighed til en gennemgang af de tvivlsspørgsmål, der måtte